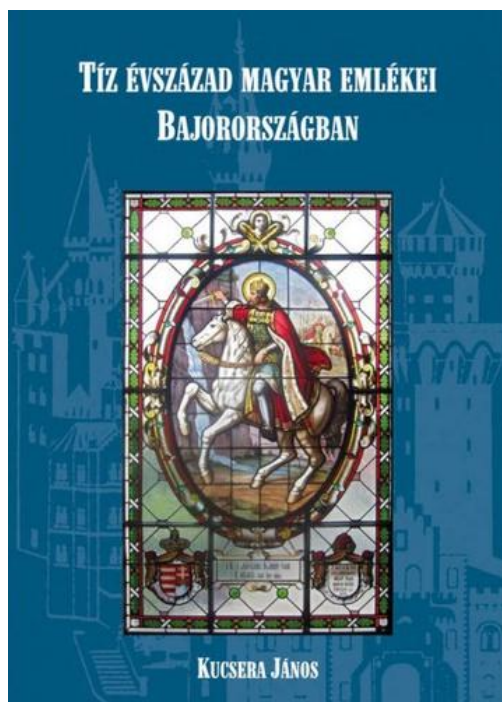

Vincze András

Magyar emlékek Bajorországban¹

A München közelében élő Kucsера János már jó ideje fájlalta, hogy „új hazájában“ ugyan nagyon sok magyar, illetve magyar vonatkozású emlék található, de erről a Budapesten megjelent útikönyvek mélyen hallgatnak. Így aztán – miután nyugdíjba ment – szabad idejét a bajorországi magyar emlékek felkutatásának és számbavételének szentelte. Amint egy rádió-interjúban elmondta, a Magyarországnál valamivel kisebb kiterjedésű német szövetségi tartományt keresztül-kasul bejárta, és a látottakból több mint három évig tartó szorgos munka eredményeképpen egy csaknem kétszáz oldalas könyv kerekedett ki *Tíz évszázad magyar emlékei Bajorországban* címmel. Az útikalauz mintegy kilencven százaléka magyar vonatkozású, míg a fennmaradó rész többnyire utalás közismert bajorországi személyekre, eseményekre, kiemelkedő

építészeti és művészeti alkotásokra. A szerző, Kucsера János pontos áttekintést is ad a magyar-bajor kapcsolatokról, amely még a honfoglalást követő időkre nyúlik vissza, és amelyet az első magyar király, az időközben szentté avatott I. István és a bajor földről származó Gizella házassága alapozott meg. Így aztán szinte magától értetődött, hogy Gizella, aki Szent Henrik német-római császár testvére volt, özvegyként visszatért szülőföldjére és egy passauai kolostor apátnőjeként fejezte be földi pályafutását. De később is számos kötelék fonódott a Bajorország felett csaknem ezer éven át uralkodó Wittelsbach család és a magyar királyok között. Elég, ha az egyik legnépszerűbb magyar királynét, Ferenc-József nejét, Erzsébetet említjük, aki 1854-ben menyasszonyként Passauból egy dunai hajón indult bécsi esküvőjére. Kucsера János azonban nemcsak a régmúlt emlékeit tárja olvasói elé, hanem az időközben szintén boldoggá avatott Gizella vörös márványból készült sírjának bemutatása után felhívja a figyelmet arra a szerényen meghúzódó kétnyelvű bronztáblára is, amely a második világháborút követő években ugyancsak Passauban létesült magyar menekülttábor és az ezen belül működő magyar gimnázium emlékét idézi. A *Tíz évszázad magyar emlékei Bajorországban* című könyvből megtudja az olvasó, hogy a legtöbb magyar, illetve magyar

¹ Első közlés: *Tíz évszázad magyar emlékei Bajorországban* Kucsера János. Kucsера János, <http://ungarnpanorama.wixsite.com/ungarnpanorama/kultur-kunst>

vonatkozású emlékekkel a bajor főváros büszkélkedhet. München a XIX. század második felében az akkor modern festészet egyik fellegvára volt, és ezért számtalan fiatal magyar művészt is vonzott. Kucsera János több oldalon át ismerteti azoknak az idővel nemzetközi hírnévre szert tett magyar festőknek a nevét Munkácsy Mihálytól Rippl-Rónai Józsefen át Fényes Adolfig és Csontváry Kosztká Tivadorig, akik Münchenben tanultak, illetve, mint Benczúr Gyula példája is bizonyítja, tanítottak is a város képzőművészeti főiskoláján. Az alighanem legértékesebb magyar emlékekkel a Bajor Állami Könyvtár rendelkezik. Mátyás király közel kétezer kötetet számláló könyvtárából ugyanis nyolcat Münchenben őriznek. Ezek a páratlan szépségű, pergamenre rögzített kéziratok képezték a XVIII. században a Wittelsbach család kódexgyűjteményének első darabjait. Noha a második világháborút követően, valamint az 1956-os szabadságharc vérbe fojtása után Münchenben telepedett le a legtöbb magyar, és ez a város lett a kommunista rendszerrel szemben álló emigráció egyik központja, a legtöbb magyar utcanévvel a szerző mégis Nürnbergben találkozott, számuk eléri a tizenegyet. Kucsera János arra is gondolt útikalauza összeállításánál, hogy térképekkel is segítse az eligazodást. A kötetet több mint ötvenoldalnyi fénykép egészíti ki. Ezek igencsak szemléletesen tárják az olvasók elé mindazokat a magyar emlékeket, amelyek a most megjelent könyvben szerepelnek.

Kucsera János (2016), Tíz évszázad magyar emlékei Bajorországban, magánkiadás, 260 oldal, ISBN 9789631263350